

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	11
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	15
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	18
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	19
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	23
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	25
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	26

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 83/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wynikający z art. 514 § 1 k.p.c. brak konieczności wyznaczenia rozprawy w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego oznacza dopuszczalność rozpoznania przez sąd pierwszej instancji takiej sprawy na posiedzeniu niejawnym, czy też konieczne jest wyznaczenie posiedzenia jawnego?”

III CZP 84/11

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w spółdzielni mieszkaniowej, w której w dacie wejścia w życie ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 873 ze zm.) najwyższym organem spółdzielni było zebranie przedstawicieli, organ ten zachował swój status wówczas, gdy spółdzielnia nie dokonała zmiany statutu do dnia 30 listopada 2007 r. lub nie zarejestrowała zmiany statutu do dnia 30 grudnia 2007 r.?"

III CZP 85/11

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c. poszkodowany może żądać od ubezpieczyciela w ramach jego odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ustalenia wysokości odszkodowania za szkodę w pojeździe według cen części oryginalnych bezpośrednio pochodzących od producenta pojazdu w sytuacji, gdy uszkodzeniu uległy tego rodzaju części i zachodzi konieczność ich wymiany na nowe?”

III CZP 86/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachodzi nieważność postępowania określona w art. 379 pkt 6 k.p.c. w sprawie należącej z mocy art. 17 pkt 1 k.p.c. do właściwości rzeczowej Sądu Okręgowego, rozpoznanej przez Sąd Rejonowy po przekazaniu temu Sądowi sprawy przez Sąd Okręgowy postanowieniem wydanym na podstawie art. 200 k.p.c.?”

III CZP 87/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku zbycia lokalu mieszkalnego przez gminę na rzecz osoby fizycznej na zasadach preferencyjnych polegających na udzieleniu bonifikaty od ceny (art. 68 ust. 1 pkt 7 i ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami – tekst

jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 z późn. zm.) nabywca lokalu mieszkalnego zobowiązany jest do zwrotu całej kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji, jeśli sprzedał ten lokal mieszkalny przed upływem 5 lat od dnia nabycia, a środki uzyskane ze sprzedaży lokalu przeznaczył tylko w części na nabycie innego lokalu mieszkalnego (art. 68 ust. 2 w zw. z ust. 2a cyt. ustawy o gospodarce nieruchomościami), czy też obowiązek ten aktualizuje się jedynie proporcjonalnie w odniesieniu do pozostałej części środków nie przeznaczonych bezpośrednio na nabycie innego lokalu?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 5/11 – z dnia 17 listopada 2011 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Ubezpieczonych

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

III CZP 63/11 – z dnia 17 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy po wejściu w życie art. 49¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (dodanego ustawą z dnia 14 czerwca 2007 r. Dz. U. Nr 125, poz. 873) członek spółdzielni – w razie beczynności spółdzielni – może żądać w postępowaniu nieprocesowym na podstawie art. 49 ust. 1 i 2 powołanej na wstępie ustawy ustanowienia na jego rzecz odrębnej własności lokalu, czy też jedyną drogą do realizacji tego uprawnienia jest powództwo wytoczone w oparciu o art. 49¹ w zw. z art. 49 ust. 1 tejże ustawy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 68/11 – z dnia 17 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Akcjonariuszem bezzasadnie niedopuszczonym do udziału w walnym zgromadzeniu akcjonariuszy (art. 422 § 2 pkt 3 k.s.h.) może być także akcjonariusz, którego pełnomocnikowi uniemożliwiono wykonanie właściwego umocowania do udziału w zgromadzeniu.

III CZP 38/11 – z dnia 22 listopada 2011 r. w składzie połączonych Izb – Izby Cywilnej oraz Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Niepouczenie albo błędne pouczenie strony działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia nie ma wpływu na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia tego środka.

III CZP 60/11 – z dnia 25 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

Budynek wzniesiony przez dzierżawcę na gruncie oddanym w użytkowanie wieczyste stanowi własność wieczystego użytkownika.

III CZP 64/11 – z dnia 25 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

1. Wierzyciel akcjonariusza spółki akcyjnej ma legitymację do zaskarżenia uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy zagrażającej możliwości zaspokojenia z zajętych w toku egzekucji akcji (art. 910² § 1 k.p.c.) także wtedy, gdy ustanowiono zarządcę na podsta-

wie art. 910² § 2 k.p.c. Do wierzyciela i zarządcy ma zastosowanie art. 425 § 1 – § 3 k.s.h.

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 65/11 – z dnia 25 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Przebudowanie samodzielnego lokalu mieszkalnego przez przyłączenie do niego części wspólnych nieruchomości może prowadzić do powstania nowej nieruchomości lokalowej i zmiany dotychczasowych udziałów w nieruchomości wspólnej członków wspólnoty stosownie do art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.).

III CZP 67/11 – z dnia 25 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

1. Roszczenie przedsiębiorcy o zwrot nienależnie pobranej opłaty z tytułu wydania karty pojazdu, uiszczonej w związku z rejestracją pojazdu sprowadzonego w ramach działalności gospodarczej z państwa będącego członkiem Unii Europejskiej, nie jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 118 k.c.

2. W pozostałym zakresie odmówiono podjęcia uchwały.

III CZP 71/11 – z dnia 25 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Przyznanie przez sąd w postępowaniu o podział majątku wspólnego jednemu z małżonków własności niezabudowanej nie-

ruchomości, nabytej uprzednio od gminy przez oboje małżonków na zasadzie wspólności majątkowej, nie powoduje wygaśnięcia prawa pierwokupu przysługującego gminie na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.).

III CZP 76/11 – z dnia 25 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Rada nadzorcza banku spółdzielczego może wyznaczyć jednego z jej członków do czasowego pełnienia funkcji prezesa zarządu tego banku (art. 56 § 1 zdanie drugie ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1848 ze zm.) bez potrzeby uzyskania zgody Komisji Nadzoru Finansowego, przewidzianej w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. Nr 19, poz. 1252 ze zm.). Wyznaczony prezes zarządu nie jest uprawniony do występowania z wnioskiem o powołanie członków zarządu banku (art. 12 ust. 4 zdanie drugie tej ustawy).

III CZP 66/11 – z dnia 30 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Pełnomocnik wierzyciela, składający do komornika za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego elektroniczne postępowanie upominawcze wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 797 § 2 w zw. z art. 783 § 4 k.p.c., ma obowiązek wykazać swoje umocowanie

w sposób określony w art. 89 § 1 i art. 126 § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

III CZP 69/11 – z dnia 30 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

W razie nieuwzględnienia wniosku o przyznanie kosztów procesu w całości, zbędne jest orzekanie o oddaleniu tego wniosku w pozostałej części.

III CZP 70/11 – z dnia 30 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Sposób sporządzania przez radcę prawnego poświadczeń odpisów dokumentów za zgodność z okazanym oryginałem, określony w art. 6 ust. 3 zd. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.), ma zastosowanie również do uwierzytelniania odpisu pełnomocnictwa (art. 89 § 1 k.p.c.).

III CZP 73/11 – z dnia 30 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Zakaz dowodowy ustanowiony w art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 232 ze zm.) dotyczy postępowania cywilnego i obejmuje także okres po ustaniu ochrony i pomocy, przewidzianej w tej ustawie.

**III CZP 74/11 – z dnia 30 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie**

Pełnomocnik wierzyciela, składający do komornika za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego elektroniczne postępowanie upominawcze wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 797 § 2 w zw. z art. 783 § 4 k.p.c., ma obowiązek wykazać swoje umocowanie w sposób określony w art. 89 § 1 i art. 126 § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 332/10 – wyrok z dnia 19 maja 2011 r.

Stosując artykuł 51 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 17, poz. 70), (obecnie art. 54 ust. 2) sąd uwzględnia moc wiążącą ostatecznej decyzji stwierdzającej nieważność lub niezgodność z prawem decyzji o odmowie przyznania byłemu właścicielowi gruntów objętych dekretem z dnia 26.10.1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 278 ze zm.) prawa własności czasowej.

V CSK 405/10 – wyrok z dnia 15 czerwca 2011 r.

Sposób pisemnego zawiadomienia członków spółdzielni mieszkaniowej o obradach walnego zgromadzenia, określony w art. 8³ ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 116 ze zm.) może być sprecyzowany w statucie.

I CSK 555/10 – wyrok z dnia 21 czerwca 2011 r.

Domniemanie zgodności prawa jawnego z księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym jest domniemanem wzruszalnym; wpis prawa własności ma charakter deklaracyjny i może zostać obalony nie tylko w procesie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, ale także w każdym postępowaniu, w którym kwestia ta stanowi przesłankę rozstrzygnięcia.

I CSK 157/11 – postanowienie z dnia 6 lipca 2011 r.

Dla nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu (art. 292 k.c. w zw. z art. 305⁴ k.c.) nie jest niezbędne, by widoczne elementy trwałego urządzenia, będącego przedmiotem korzystania przez przedsiębiorcę przesyłowego, znajdowały się na nieruchomości, którą obciążać ma ta służebność.

IV CSK 532/10 – wyrok z dnia 8 lipca 2011 r.

Ważne i skuteczne jest zrzeczenie się własności nieruchomości dokonane za zgodą właściwego organu administracji wyrażoną w drodze decyzji administracyjnej w okresie, gdy zgodnie z powszechnie przyjmowaną wykładnią art. 179 § 1 k.c. uznawano, że zgoda ta powinna być wyrażona w taki właśnie sposób.

IV CSK 665/10 – wyrok z dnia 8 lipca 2011 r.

Usługodawca świadczący drogą elektroniczną usługi polegające na umożliwieniu bezpłatnego dostępu do utworzonego przez siebie portalu dyskusyjnego nie ma obowiązku zapewnienia możliwości identyfikacji usługobiorcy dokonującego wpisu na takim portalu i nie ponosi odpowiedzialności za naruszenie cudzego dobra osobistego, chyba że wiedział, iż wpis narusza to dobro i nie usunął go niezwłocznie.

I CSK 607/10 – wyrok z dnia 11 sierpnia 2011 r.

Roszczenie o zapłatę opłaty rocznej ustalonej z tytułu użytkowania wieczystego w związku z ustawową zmianą stawki procentowej za dany rok staje się wymagalne po ustawowym terminie płat-

ności, to jest po dniu 31 marca, jeżeli użytkownik wieczysty otrzymał zawiadomienie Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego (art. 2a ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700 ze zm.).

I CSK 633/10 – wyrok z dnia 11 sierpnia 2011 r.

Roszczenia o ochronę autorskich praw majątkowych przedawniają się w terminach określonych w art. 118 k.c., z wyjątkiem roszczeń o naprawienie szkody, do których ma zastosowanie art. 442¹ k.c.

II CSK 649/10 – wyrok z dnia 25 sierpnia 2011 r.

Dowód z wyjaśnienia organu administracji publicznej, o którym mowa w art. 224 § 2 k.p.c. powinien mieć formę dokumentu urzędowego (art. 244 § 1 k.p.c.).

II CSK 665/10 – postanowienie z dnia 25 sierpnia 2011 r.

Wyrok sądu stwierdzający nieważność umowy, na podstawie której ujawniono w księdze wieczystej prawo własności nieruchomości jest orzeczeniem wykazującym niezgodność, o której mowa w art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.) i może stanowić podstawę wpisu potrzebnego do usunięcia niezgodności między treścią księgi wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym nieruchomości, jeżeli w chwili rozpoznawania wniosku o wpis (wykreślenie dotychczasowego wpisu) rzeczywisty stan praw-

ny nieruchomości jest zgodny ze stanem wynikającym z wpisu dokonanego przed zawarciem tej umowy.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 20/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Na podstawie art. 441 § 1 k.p.k. zwrócić się do Sądu Najwyższego o wykładnię ustawy w części dotyczącej zbiegu przepisów art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k."

I KZP 21/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w przypadku odbywania przez skazanego sumy dwóch (lub więcej) kar orzeczonych w wymiarze po 25 lat pozbawienia wolności, dla ustalenia daty powstania uprawnienia skazanego do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z reszty kary, podstawę formalnych przesłanek stanowi przepis art. 79 § 1 k.k. pozwalający na udzielenie warunkowego zwolnienia z sumy dwóch lub więcej nie podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbywać kolejno – czy też przepisem określającym minimalne okresy kar, jakich odbycie uprawnia do ubiegania się o przedterminowe zwolnienia skazanych na kary pozbawienia wolności z art. 32 pkt 4 i 5 jest art. 78 § 3 k.k.; czy też okresy uprawniające do ubiegania się o warunkowe zwolnienie powinny być dla każdej z tych kar ustalone oddzielnie i następnie zsumowane, a jeśli tak, to jak należy – wobec treści art. 78 § 3 k.k. – ukształtować sytu-

ację osoby skazanej na jedną lub więcej kar 25 lat pozbawienia wolności tak, by nie była ona mniej korzystna od sytuacji prawnej osoby skazanej na dożywotnie pozbawienie wolności?"

I KZP 22/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepisy art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k. pozostają w rzeczywistym (właściwym) zbiegu (art. 11 § 2 k.k.), czy też pozornym w wypadku, gdy sprawca przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego dopuścił się go w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo?"

I KZP 23/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rzecznik konsumentów w sprawach o wykroczenie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów jest oskarżycielem publicznym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, uprawnionym do wniesienia i popierania skargi o ww. czyn (art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów), czy też możliwość złożenia wniosku o ukaranie przedsiębiorcy za nieudzielenie żądanych przez rzecznika informacji przysługuje wyłącznie Policji (art. 17 § 1 k.p.s.w.)?"

I KZP 24/11

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy podanie w komparycji bądź sentencji wyroku imienia lub nazwiska osoby innej niż ta, która w istocie była osobą oskarżoną w danej sprawie, jeśli wynika z oczywistego błędu, może być korygowane jako oczywista omyłka pisarska w trybie art. 105 k.p.k., czy też, naprawienie takiego błędu nastąpić może wyłącznie w drodze wniesienia i uwzględnienia zwykłego środka odwoławczego, jeżeli zaś orzeczenie obarczone takim błędem już się uprawomocniło – w drodze wniesienia i uwzględnienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia?"

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 15/11 – z dnia 30 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

„Czy poczynione przez sąd państwa wydania ENA zastrzeżenie dotyczące równoczesnego (równoległego) wykonywania kar pozbawienia wolności, które nie podlegały połączeniu, stanowi element wymiaru kary, którym sąd polski związany jest na podstawie art. 607s § 4 k.p.k. w zw. z art. 607t § 2 k.p.k., czy też zastrzeżenie to określa wyłącznie sposób wykonania kary, do którego zastosowanie ma dyrektywa zawarta w art. 607s § 5 k.p.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 16/11 – z dnia 30 listopada 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy wobec braku możliwości ustalenia udziałów w bezprawnie osiągniętej przez współsprawców przestępstwa korzyści majątkowej dopuszczalne jest orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 k.k. przypadku równowartości osiągniętej korzyści solidarnie, czy też konstrukcję taką wyklucza charakter powyższej instytucji (środek karny) i konieczne jest obciążenie poszczególnych współsprawców częściami osiągniętej wspólnie korzyści (w częściach równych lub *pro rata parte*) albo obciążenie każdego z nich całością takiej korzyści?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 77/11 – wyrok z dnia 14 lipca 2011 r.

1. Znamię narażenia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym mowa w art. 160 § 1 k.k., może zostać zrealizowane w jeden z trzech sposobów: przez sprowadzenie zagrożenia, jego znaczące zwiększenie, a także – w przypadku gwaranta nienastąpienia skutku przy przestępstwach z zaniechania – przez niespowodowanie jego ustąpienia albo zmniejszenia.

2. Sprzeczne z obowiązkiem prawnym zachowanie (działanie, zaniechanie) gwaranta nienastąpienia skutku (lekarza), jeżeli nie ma wpływu na stan zagrożenia dla życia czy zdrowia określonej osoby, nie jest przyczynowe dla utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym mowa w art. 160 § 1 k.k. Dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy źródło narażenia tych dóbr jest poza możliwością oddziaływania osoby prawnie zobowiązanej do określonego zachowania.

III KZ 52/11 – postanowienie z dnia 3 sierpnia 2011 r.

Wymagana przez art. 15 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 r. Nr 45, poz. 223 ze zm.), opłata od wniosku o wznowienie nie stanowi kosztów, o jakich mowa w art. 13 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U.

Nr 34, poz. 149 ze zm.), od których to kosztów strona jest zwolniona, a tym samym opłata ta podlega uiszczeniu pod rygorem określonym w art. 120 § 2 w zw. z art. 545 § 1 oraz art. 530 § 2 k.p.k. To samo dotyczy wniosku o wznowienie postępowania o odszkodowanie, przewidzianego w rozdziale 58 Kodeksu postępowania karnego.

II KK 42/11 – postanowienie z dnia 4 sierpnia 2011 r.

Wymóg podwójnej przestępności czynu, między innymi warunkujący wydanie osoby ściganej między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Białorusi w celu ścigania karnego, jak i wykonania kary, został ujęty tylko w postaci rzeczywistej (art. 66 ust. 2 i 3 umowy z dnia 26 października 1994 r. między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Białorusi o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, Dz. U. z 1995 r. Nr 128, poz. 619). Czyn, który zarzucono osobie ściganej w państwie wzywającym albo czyn, za który została tam skazana, musi więc stanowić przestępstwo w rozumieniu prawa państwa wezwanego. Oznacza to, że musi także być skierowany przeciwko dobrom prawnym, chronionym przez prawo karne tego państwa. Czyn godzący wyłącznie w dobra krajowe Republiki Białorusi – interesy fiskalne – nie stanowi przestępstwa skarbowego w rozumieniu polskiego prawa karnego skarbowego.

II KO 72/10 – wyrok z dnia 17 sierpnia 2011 r.

Wszczęciu oraz prowadzeniu postępowania lustracyjnego w sprawie sędziego sądu powszechnego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa

państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.) nie stoi na przeszkodzie brak zezwolenia sądu dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 80 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.).

I KZP 10/11 – postanowienie z dnia 26 października 2011 r.

Postanowienie o ukaraniu karą porządkową, wydane na podstawie art. 285 § 1 lub § 1a k.p.k., doręcza się, z urzędu, na podstawie art. 286 k.p.k. ukaranemu. Termin do wniesienia zażalenia biegnie zatem, zgodnie z art. 460 k.p.k., od dnia doręczenia postanowienia, podobnie jak termin do złożenia usprawiedliwienia niestawiennictwa zakreślony w art. 286 k.p.k.

I KZP 11/11 – postanowienie z dnia 26 października 2011 r.

Gdy pokrzywdzonym przestępstwem ściganym na wniosek, jest więcej niż jedna osoba, to każda z nich może skutecznie złożyć wniosek o ściganie, także, jeżeli wykonuje jako osoba najbliższa prawa zmarłego pokrzywdzonego na podstawie art. 52 § 1 k.p.k.

I KZP 12/11 – postanowienie z dnia 26 października 2011 r.

Norma zawarta w art. 225 § 3 k.p.k., obligująca organ dokonujący przeszukania do pozostawienia dokumentów bez zapoznawania się z ich treścią lub wyglądem, w sytuacji, gdy obrońca oświadczy, że wydane lub znalezione pisma lub inne dokumenty obejmują okoliczności związane z wykonywaniem przez niego tej funkcji, znajduje zastosowanie także w razie złożenia takiego oświadczenia przez aplikanta adwokackiego, upoważnionego przez adwokata na

podstawie art. 77 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.), do zastępowania go jako obrońcy w sprawie.

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I UZP 8/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy małżonek pozostający w separacji w rozumieniu art. 61⁴ ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. Nr 9, poz. 59 ze zm.) jest członkiem rodziny wymienionym w art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.)?”

I UZP 9/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odpowiednie stosowanie art. 112 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) w zw. z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oznacza stosowanie art. 306g Ordynacji podatkowej, na podstawie odesłania z art. 112 § 6 Ordynacji podatkowej, w sytuacji, gdy nabywca przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa żąda od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydania zaświadczenia o stanie zaległości z tytułu składek na koncie

zbywającego – płatnika składek, mimo, że nabywca nie należy do kręgu podmiotów wymienionych w art. 50 ust. 3 i 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, którym Zakład udostępnia dane zgromadzone na koncie płatnika składek?”

III PZP 7/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nieudzielenie przez zakładową organizację związkową informacji o pracownikach korzystających z jej obrony (art. 30 ust. 2¹ ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 z późn. zm.) zażądanej przez pracodawcę bez związku z zamiarem wypowiedzenia umowy o pracę pracownikowi wyłącza obowiązek konsultacji, o której mowa w art. 38 k.p.?”

II UZP 3/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych niebędący radcą prawnym może być pełnomocnikiem procesowym tego Zakładu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 4/11 – z dnia 17 listopada 2011 r. w składzie 7 sędziów
na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Pracownicy medyczni szpitalnego oddziału ratunkowego nie byli uprawnieni do dodatku do wynagrodzenia przewidzianego art. 32ł ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 ze zm.).

III PZP 6/11 – z dnia 17 listopada 2011 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Pracownikowi, któremu pracodawca wypowiedział umowę o pracę zawartą na czas określony, w przypadku gdy strony nie przewidziały możliwości jej wcześniejszego rozwiązania za wypowiedzeniem (art. 33 k.p.), przysługują roszczenia określone w art. 59 w zw. z art. 56 k.p.

ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WSP 3/11 – postanowienie z dnia 14 września 2011 r.

Strona postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 ze zm.) jest uprawniona do wniesienia skargi na przewlekłość tego postępowania, mimo niewymienienia jej wśród podmiotów wskazanych w art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.).

WA 24/11 – wyrok z dnia 19 września 2011 r.

Z istoty dodatku za rozłąkę przewidzianego w § 3 pkt 6 i § 7a ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 maja 2004 r. w sprawie należności żołnierzy zawodowych za przeniesienia i podróże służbowe (Dz. U. Nr 140, poz. 1487 ze zm.) wynika, że nie przysługiwał on żołnierzowi przeniesionemu służbowo do innego miejsca pełnienia służby wojskowej, jeżeli określone członkowie jego rodziny nie mogli przesiedlić się razem z nim z powodu przeszkody natury prawnej (np. dzieci, w związku z sądowym nakazem pozostawania przy drugim z rodziców po rozwodzie).